

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432306896/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Fortvivlet Anton nær imod ei trættest,
Af Kroppen hurtig han sit Linned trak,
Og Montechrist i Smug nu, gennem Nettet,
Af Baaden ud sin Ballastpose stak.
Da den med Skjorten sank, han skreg: Det letted!
Den Skjorte nok fortjene kan vor Tak.
Kun Lidt kan gøre't, man medrette siger;
Hurra for Skjorten! Vor Ballon den stiger.

Og virkelig! Forbauset Anton saae
Ballonen, der paa Bølgen nys sig vugged,
Nu hurtig som en Piiil tilveirs at gaee.
Saa stærk var Farten, at han Øiet lukked,
At reent forlumlet han sin Isse dukked,
For ei mod Himmelloftet den at slaee.
Men da igjen han Brug fik af Fornuften,
Sad mellem Stjernerne han heit i Luften.

Af Baaden vippet, gispende ved Spøgen,
Berøvet med sin Hat sin Æsthetik,
Sad han med Sokken ned om Benet strøgen,
Med sorte Briller før de stive Blik,
Med hvide Handsker, men forresten nøgen,
Saa nøgen som af Moders Liv han gik;
Og ved sin Nøgenhed gjort reent forfjamset,
Som efter Figenbladet rundt han gramsed.

O, hvor han voldsomt følte Hjertet banke,
O, hvor med lidt Logik han nu var nei't,
O hvilken Venden-Mølle med hans Tanke,
O hvilken Skiften-om af Dybt og Høit!
Den Overgang brød Mulighedens Skranke,
Det Spring var Phaantasien selv for drøit:
Luft, Jord og Hav og Himmel syntes blande
Sig sammen til et Chaos i hans Pande.

Han saae sig om, og blev aldeles ør.
Var det en Drøm da, som ham monne friste?
Der, lige før ham, sad endnu som før
I Baadens Agterstav jo Montechriste,
Saa rolig, som af Ingenting han vidste,
Fuldstændig paaklædt, som sig hør og bør.
Hæn paa hans spidse Hat faldt Maancflammen,
Og sin Kaval just luunt han knapped sammen.